

Andrzej Kokowski

Łuszczów, gm. Uchanie, woj.
zamojskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 19, 47

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

jej główne elementy konstrukcyjne. W wypełniku znaleziono liczne fragmenty ceramiki kultury uryńskie, dwa paciorki gliniane cylindrycznego kształtu, gliniany przędlik, odłupek z gładzonej kamiennej siekiery, dwa fragmenty i dwa całe kamienne rozcieracze, płytę kamienną, jeden odłupek krzemienia, 3 duże zęby zwierzęce, drobne fragmenty kości, dwa okruchy kamienne i dwa okruchy przepalonych granitu. Na południowy zachód od zarysu ziemianki odkryto dwa położone blisko siebie zaciemnienia oznaczone w dokumentacji jako zaciemnienie 3 i 3a. Zaciemnienie 3 kształtu nieregularnego, postarzanego o rozpiętości ok. 3 m, dostarczyło ok. 20 fragmentów ceramiki oraz drobne fragmenty kości. Zaciemnienie 3a w planie kształtu kołowego /średn. 0,5 m/, w przekroju nieckowate, pozbawione było materiału zabytkowego, jedynie znaleziono nieliczne obłupane fragmenty kości.

Badania będą kontynuowane.

ŁĘG RECZYŃSKI, gm. Ręczno
woj. piotrkowskie
Stanowisko 1

patrz
paleolit i mezolit

LUSZCZÓW, gm. Uchante
woj. zamojskie
Stanowisko 1

Uniwersytet im. Marii Curie-Skłodowskiej
w Lublinie
Katedra Archeologii

Badania prowadził zespół pod kierownictwem dr. Andrzeja Kokowskiego. Finansowało BEMD w Zamościu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej z epoki brązu, osada wczesnośredniowieczna z IX-X w.

Badaniami objęto powierzchnię 62,75 m² po wschodniej i południowej stronie obległorocznych wykopów. Odkoniono łącznie 12 grobów kultury łużyckiej i 3 obiekty wczesnośredniowieczne. Rysują się obecnie wyraźnie dwa skupiska grobów - północne z piętnastoma grobami i południowe z dziewięcioma.

Wśród grobów odkrytych w bieżącym sezonie dziesięć było popielnicowych i dwa jamowe. Pod dnami naczyń konsekwentnie występują grudy popioły, nad którymi znajdowały się pojedyncze przepalone kostki.

Wśród zarejestrowanych obiektów wczesnośredniowiecznych, jeden jest fragmentem jamy /ziemianki?/, a dwa pozostałe to ślady po paleniskach.

Materiały znajdują się w Katedrze Archeologii UMCS.

Badania będą kontynuowane.

LYKOWE, gm. Wierzchlas
woj. sieradzkie
Stanowisko 1

patrz
paleolit i mezolit

MACIEJOWICE
woj. siedleckie
Stanowisko 2

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury Materialnej
Zakład Epoki Metali
w Warszawie

Badania prowadziła dr. Małgorzata Mogielnicka-Urban. Konsultował doc. dr hab. Jan Dąbrowski. Finansowało BEMD w Siedlcach. Czwarły sezon badań. Osada kultury łużyckiej grupy mazowiecko-podlaskiej z IV-V okresu epoki brązu.

Przekopano 100 m², zakładając wykopy w partii wschodniej i południowej stanowiska. Pod różnej miąższości ziemią orną, zawierającą nieliczny materiał zabytkowy, zalega warstwa II, kulturowa, o różnym zabarwieniu w zależności od położenia w poszczególnych partiach osady. Występowały w niej stosunkowo liczne fragmenty ceramiki łużyckiej, brytki popioły, węgle drzewne, krzemienie, kości zwierzęce i okruchy przepalonych kamieni. Miąższość jej waha się od 10 do 40 cm. We wschodniej partii na odcinku ok. 5 m znajdowała się pod nią warstwa III o podobnej miąższości i inwentarzu.

Odkryto 7 obiektów, wkopanych w warstwę II, występujących na głębokości 25-45 cm. Były to 4 dolne części jam, nieregularne w planie lub zbliżone do owalu, w przekroju nieckowate lub w przybliżeniu cylindryczne, o wymiarach 70 x 90-100 x 150 cm i miąższości 39-60 cm. Wypełnisko ich stanowił szary lub szarobrunatny piasek, a inwentarze fr. ceramiki, liczniejsze w obiekcie 15, w którym wystąpił także fragment żarna. Ślad po słupie, kołisty o średnicy 35 cm, w przekroju nieckowaty o miąższości 15 cm, zawierał drobne fr. ceramiki. Palenisko, wydłużone, o wymiarach 90 x 100 cm, półkoliste w przekroju, o miąższości 56 cm, składało się z dużego kamienia i 3 warstw mniejszych, częściowo przepalonych. Między nimi wystąpiła ciemna warstwa spalenizny z węglami drzewnymi i fragmentami ceramiki.